

Bestemmingsplan Tapijnkazerne

Cultuurwaardenonderzoek

Deelrapport Archeologie

september 2014

Gemeente Maastricht

Colofon

Bestemmingsplan Tapijnkazerne
Cultuurwaardenonderzoek
Deelrapport Archeologie

Auteur: P.M.M. Hermans (Gemeente Maastricht)
Datum: september 2014
Versie: definitief

Afbeelding omslag: luchtfoto van de voormalige Tapijnkazerne (bron: maastrichtaktueel.nl)

Inhoudsopgave

1	Inleiding	4
2	Werkwijze archeologisch bureauonderzoek	5
3	Gebiedsbeschrijving	7
3.1	Inleiding	7
3.2	Geologie, geomorfologie en bodem	8
4	Maastrichts Planologisch Erfgoedregime	12
5	Archeologische waarden	14
5.1	AMK-terreinen (Archeologische Monumentenkaart)	14
	Oude stadskern van Maastricht (AMK nummer 16343)	14
5.2	Historische relict	16
	Klooster van de Nieuwenhof (Rijksmonumentnummer 27757)	16
	Watermolen De Reek (Rijksmonumentnummer 46782)	17
	Vestingwerken	18
5.3	Archeologisch kader en vindplaatsen	20
6	Literatuur	23
7	Lijst van afbeeldingen en foto's	26
Bijlage 1		27
	Catalogus van archeologische vindplaatsen	27
Bijlage 2		31
	Archeologische waardenkaart	
	Archeologische beheer- en sturingskaart	

1 Inleiding

Dit deelrapport Archeologie is opgesteld ten behoeve van de implementatie van het Maastrichts Planologisch Erfgoedregime (afgekort MPE) in het bestemmingsplan Tapijnkazerne. Het rapport heeft betrekking op het bodemarchief, en fungeert als motivering van de planologische bescherming van de archeologische zones zoals vermeld in het onderhavige bestemmingsplan. Het deelrapport Archeologie dient te worden geraadpleegd door een deskundige op het gebied van archeologie van de gemeente Maastricht bij beslissingen op stedenbouwkundig niveau, bij de behandeling van de omgevingsvergunning voor de activiteiten bouwen, aanleggen, en slopen, of het opheffen voor planologisch strijdig gebruik.

2 Werkwijze archeologisch bureauonderzoek

Dit deelrapport Archeologie behorende bij het bestemmingsplan Tapijnkazerne is tot stand gekomen met behulp van de nauwkeurige bestudering van bekende archeologische waarden binnen het plangebied, literatuurstudie, en de raadpleging van andere relevante informatiebronnen. Archeologische vindplaatsen zijn onderzocht aan de hand van twee databases:

1. Het Wetenschappelijk Onderzoekskader (WOK) voor het gemeentelijk gebied van Maastricht, opgesteld in het kader van het A2-project in 2008.¹ De in deze database opgenomen bekende archeologische waarden worden gevisualiseerd in en beheerd binnen het gemeentelijke Geografische Informatie Systeem, Flexiweb (applicatie van Bentley Benelux BV).
2. Het landelijke Archeologisch Informatie Systeem (Archis II) van de Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed (RCE), waarin archeologische waarnemingen en monumenten (AMK-terreinen) zijn opgenomen.

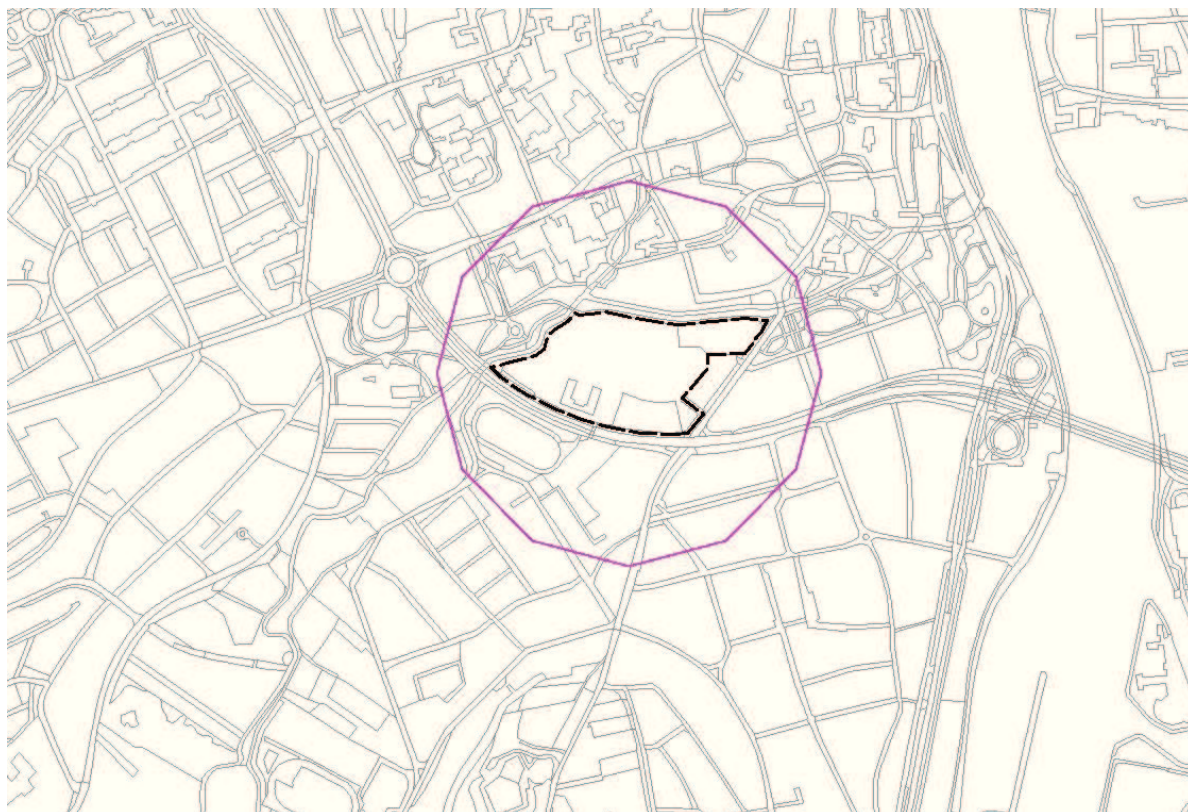
Beide databases verschaffen een compleet beeld van alle tot nu bekende archeologische waarden in Maastricht. Tijdens de inventarisatie is de gemeentelijke database (Flexiweb) geactualiseerd en vergeleken met de landelijke database van Archis II. Waar nodig zijn correcties doorgevoerd, met name in het geval van foutieve coördinaten. Daarnaast zijn gegevens van alle geregistreerde archeologische opgravingen verzameld. Tot slot is in aanvulling op beide databases ook de Cultuurhistorische waardenkaart van de Provincie Limburg geraadpleegd.

Voor de reconstructie van de landschappelijke setting is gebruik gemaakt van de geomorfologische kaart (Berg 1989; Berg en Cate 1987) en bodemkaart (Steur en Heijink 1991; Vleeshouwer en Damoiseaux 1990) en de daarbij behorende toelichtingen. Tevens is achtergrondliteratuur geraadpleegd inzake de geologische en morfologische ontwikkeling van de Maasvallei, en de sedimentologische en bodemkundige geschiedenis van rivier- en lössafzettingen in het gebied. Tenslotte is ook een aantal verslagen van opgravingen in en nabij de Maastrichtse binnenstad en Wyck bestudeert, die relevante gegevens bevatten over

¹ Quadflieg en Visser 2008.

het fysieke landschap (Arts 2007; Dijkstra en Flamman 2004; Graaf en Kramer 2005; Quadvlieg en Visser 2008).

Tenslotte is informatie verzameld over verstoringen van de bodem, die de gaafheid en conservering van archeologische resten in de ondergrond ernstig hebben aangetast. Hierbij zijn bouwdoSSIers, zoals parkeergarages, en bodemsaneringsgegevens bij de gemeente geraadpleegd en zijn ontgrondingsgegevens bij de Provincie Limburg opgevraagd.

Afbeelding 1: afbakening onderzoeksgebied (paarse cirkel); het plangebied is met een stippellijn aangegeven.

3 Gebiedsbeschrijving

3.1 Inleiding

Vanwege hun relevantie voor het archeologisch bodemarchief worden in het hiernavolgende een aantal kenmerken van het gebied van het bestemmingsplan Tapijnkazerne beschreven, zoals de geologische, geomorfologische en bodemkundige gegevens.

Het gebied van het bestemmingsplan Tapijnkazerne valt samen met het grondgebied van de voormalige Tapijnkazerne. Aan de noord- en westkant wordt het begrensd door de Jeker en aan de zuidkant door de Prins Bisschopsingel. De oostzijde wordt begrensd door de Sint Hubertuslaan en de straat Henri Hermanspark. De woningen aan de westzijde van de Hubertuslaan vallen echter niet binnen het bestemmingsplan.

De Tapijnkazerne werd tussen 1916 en 1919 gebouwd in een voormalig inundatiegebied dat bij de Lage Fronten hoorde. Dit gebied kon bij belegeringen onder water worden gezet. Voor de bouw van de kazerne moest een Jekerarm gedempt worden. Door de drassige bodem reikten de funderingen tot een diepte van meer dan 3 meter. Het complex werd gebouwd volgens de principes van paviljoenbouw. De kazerne dankte haar naam aan de vestingbouwkundige en officier Sebastiaan Tapin (Tapijn). Tapijn was een officier onder Willem van Oranje en wist Maastricht enkele maanden tijdens een belegering in 1579 te behouden, waarna het alsnog door de Spanjaarden werd ingenomen.

De Tapijnkazerne werd gesloten in 2010.

3.2 Geologie, geomorfologie en bodem

Het fysieke landschap geeft bruikbare indicaties over de bewoningsgeschiedenis, het archeologische potentieel alsmede de mate van gaafheid en conservering van archeologische vindplaatsen. Daarom is in dit deelrapport Archeologie een uitgebreide karakterisering van de geologie, geomorfologie en verschillende soorten bodems binnen het gebied van het bestemmingsplan Tapijnkazerne opgenomen. In de volgende paragrafen wordt verduidelijkt hoe de ondergrond en het fysieke landschap zich in de afgelopen 2 miljoen jaar ontwikkeld hebben binnen het plangebied.

De diepere ondergrond

Het gebied van het bestemmingsplan Tapijnkazerne ligt in het dal van de West-Maas. De West-Maas is circa 2 miljoen jaar geleden ontstaan en vormt tot op de dag van vandaag het Maasdal. De diepere ondergrond bestaat uit de Formatie van Maastricht, die samengesteld is uit fijnkorrelige, zachte kalksteen met in de bovenste delen harde kalksteenbanken, die als mariene afzettingen tijdens het Boven-Krijt zijn gevormd (circa 99 tot 65 miljoen jaar geleden). In het daarop volgende geologische tijdvak, het Tertiair (circa 65 tot 2,5 miljoen jaar geleden), was het klimaat warm en vochtig, waardoor op grote schaal chemische verwerking van de klaksteen optrad. Mede door dit geologisch proces en de laterale erosie van de Maas heeft zich toen een uitgestrekte schiervlakte ontwikkeld. Vervolgens gedurende het Kwartair (circa 2,5 miljoen jaar geleden tot heden) hebben de Maas, de Jeker en andere rivieren in Zuid-Limburg zich ingesneden in deze schiervlakte. In dit laatste geologische tijdvak hebben zich ook fluviatiele (zand en grind) alsmede eolische afzettingen (löss) gevormd. De directe ondergrond van het gebied van het bestemmingsplan Tapijnkazerne bestaat dus uit deze rijke schakering van Maasterrassen, eolische afzettingen en holocene riviersedimenten in het dal van de Jeker en direct langs de Maas.

Rivierterrassen en lössafzettingen

Het Maasdal bij Maastricht wordt gekenmerkt door een aaneenschakeling van rivierterrassen. Deze rivierterrassen zijn gevormd door sedimentatie en insnijding van de Maas tijdens de koude (glaciale) en warme (interglaciale) perioden van het Pleistoceen (circa 2,5 miljoen tot 11.500 jaar geleden) en Holocene (11.500 jaar geleden tot heden). Tijdens de glaciale perioden (IJstijden) werden grove sedimenten (grind en zand) afgezet, terwijl in de interglacialen diepe erosie plaatsvond en de Maas zich in zijn oude bedding

insneed. Als gevolg van de combinatie van tektonische opheffing van de Ardennen (en Zuid-Limburg), de afzetting van riviersedimenten en de periodieke insnijdingen van de Maas is een groot aantal rivierterrassen ontstaan. De hoogstgelegen terrassen zijn het oudst, terwijl de laagste terrassen vlak bij de Maas het jongst zijn en uit het einde van het Pleistoceen en Vroege Holoceen dateren.

Afbeelding 2: uitsnede van Geomorfologische kaart van Nederland met Maasterrassen (Bron: Berg 1989). R2 = Terras van Rothem 2; C2 & C3 = Terras van Caberg; Ge = Terras van Geistingen; H = riviervlakte uit Holoceen (laatste 10.000 jaar).

Het bestemmingsplan Tapijnkazerne ligt op de rand van het Terras van Caberg 3 en het Terras van Geistingen. Het Terras van Caberg is gevormd tijdens het Saalien (glaciaal dat gedateerd kan worden tussen circa 370.000 en 130.000 jaar geleden) en bestaat uit grof zand en grind. De Maas heeft zich later ingesneden in deze riviersedimenten, waardoor terrasvormen zijn ontstaan. Vervolgens zijn op de terrassen van Rothem 2 en Caberg 3 tijdens het Saalien (circa 370.000 – 130.000 jaar geleden) en het Weichselien (circa 116.000 tot 11.500 jaar geleden) verschillende pakketten löss afgezet. Löss is een zeer fijnkorrelig sediment dat tijdens de koudste en droogste perioden van het Pleistoceen, klimatologisch gekenmerkt door een poolwoestijn en de bijna volledige afwezigheid van vegetatie, door de wind is afgezet. Dit type sediment heeft het merendeel van de plateaus en Maasterrassen in Zuid-Limburg bedekt. Het onderste lösspakket wordt gedateerd in het

Saalien, waarin zich in het daarop volgende warme interglaciaal, het Eemien (circa 130.000 – 120.000 jaar geleden), een bruine bodem gevormd heeft, de zogenaamde Rocourtbodem. Tijdens het Weichselien hebben zich in twee perioden nieuwe lösspakketten afgezet. Deze twee pakketten löss worden gescheiden door de zogenaamde Nagelbeek horizont, die zich vermoedelijk circa 21.000 jaar geleden ontwikkeld heeft. Dit is een bodemhorizont die gekenmerkt wordt door *cryoturbatie* (een proces van vorstwerking in de bodem) en veel roestvlekken. De Nagelbeek horizont weerspiegelt een zeer koude periode, waarin *permafrost* voorkwam (permanente bevroering van de bovengrond, waardoor de bodem ondoorlatend werd), en vegetatie niet voorkwam. Tot slot kunnen in het bovenste lösspakket twee *tephra* (vulkanische as) lagen worden aangetroffen, die afkomstig zijn van vulkaanuitbarstingen in het Eifelgebied. Het betreft respectievelijk een tephra laag als gevolg van de Eltville uitbarsting (tussen 22.000 – 21.000 jaar geleden) en de Laacher See uitbarsting (circa 11.000 jaar geleden). Deze aslagen vertegenwoordigen een tijdsgrens in het bovenste lösspakket. De aanwezigheid van de tephra laag van de Laacher See uitbarsting kan een indicatie geven voor de diepteligging van het oppervlak uit het Laat-Paleolithicum, en is een belangrijke geologische leidraad in het onderzoek naar Paleolithische vindplaatsen binnen het gemeentelijk gebied van Maastricht.

Aan het begin van het Holoceen was er een lösspakket van enkele meters tot lokaal zelfs 10 meter dik afgezet op de terrassen van Rothem 2 en Caberg 3 en de meeste andere Maasterrassen. Op dit lösspakket vormde zich een dichtbegroeid vegetatiedek door het warmer en natter wordende klimaat, waardoor het sediment vast werd gehouden en bodemvormende processen op gang konden komen. Desalniettemin moet er op gewezen worden dat de zeer fijnkorrelige löss makkelijk geërodeerd kan worden door regenwater, zeker als er weinig tot geen vegetatie aanwezig is. De geërodeerde löss wordt dan afgezet als colluvium aan de voet van hellingen van heuvels en terrassen, of wordt afgevoerd als sediment door rivieren zoals de Maas. In de regel varieert de dikte van het pakket colluvium tussen 80 centimeter en 2 meter. Het colluvium is te herkennen als een zandiger en bruiner pakket sediment, waarin fijne grindjes worden aangetroffen en waarin geen duidelijke bodem is gevormd. Binnen het gebied van het onderhavige bestemmingsplan kan colluvium voorkomen als opvulling van de (erosie)dalen zoals het Jekerdal. Geomorfologisch en bodemkundig onderzoek heeft uitgewezen dat gebieden met een groter hellingspercentage dan 2% zeer gevoelig zijn voor erosie. In de regel wordt verondersteld dat erosie pas grootschalige vormen aannam na de ontginning van de vruchtbare met löss bedekte plateaus en rivierterrassen, vaak gedateerd in de Romeinse tijd en middeleeuwen. Maar het kan niet uitgesloten worden dat colluvium zich ook in eerdere perioden en mogelijk het

Vroege Holoceen heeft gevormd, hoewel hoogstwaarschijnlijk in mindere mate dan de afgelopen 2.000 jaar. In ieder geval kan colluvium oudere paleo-landschappen hebben afgedekt, die rijk zijn aan goed bewaarde archeologische resten. Verder kunnen verspoelde archeologische resten ook informatie verschaffen over de ouderdom van colluviale lagen.

Tot slot zijn de terrassen van Rothem 2 en Caberg 3 voornamelijk geërodeerd door de Maas tijdens het laatste koude stadiaal van het Weichselien, het Jonge Dryas (circa 12.500 – 11.500 jaar geleden). Uit deze laatste periode dateert het Terras van Geistingen dat uit grind en zandpakketten bestaat op verschillende niveaus, en die de ondergrond vormt van een klein gebied aan de oostzijde van het plangebied. Kenmerkend voor het Terras van Geistingen is het ontbreken van een lösspakket.

Holocene riviervlakte and beekdalen

In het Holoceen werd de Maas weer een meanderende rivier en begon zich in te snijden. In deze periode vervoerde de Maas vooral fijnkorrelig sediment dat bij hoogwaterstanden en overstromingen op het Terras van Geistingen werd afgezet in de vorm van verschillende leempakketten en verder als een zeer smalle riviervlakte direct langs de huidige rivier. Deze afzettingen omvatten verspoelde löss naast klei en fijnkorrelig zand. Daarnaast bestaat een groot deel van het gebied van het bestemmingsplan Tapijnkazerne uit de dalvormige laagte van de Jeker, die waarschijnlijk tijdens het Holoceen tot aan de middeleeuwen de terrassen van Rothem 2, Caberg 3 en Geistingen deels heeft geërodeerd tot aan de monding in de Maas. Het sediment van de Jeker bestaat uit zeer fijn tot zeer grof zand (soms siltig of grindhoudend), leem (veelal zandig), klei (humeus), veen en detritusgyttja.²

Bodems

In het bestemmingsplangebied Tapijnkazerne zijn geen bodems gekarteerd op de bodemkaart. Tevens is de geomorfologie in het gebied niet gekarteerd.

² Op de Geomorfologische kaart is het gebied, waarin de Jeker in de Maas mondt, geclassificeerd als het Terras van Geistingen. Het is echter waarschijnlijk dat ook dit gebied deel uit maakt van de dalvormige laagte van de Jeker, en aan het oppervlak bestaat uit sedimenten van deze rivier, die tijdens het Holoceen zijn afgezet.

4 Maastrichts Planologisch Erfgoedregime

Het gemeentelijke beleid voor het culturele erfgoed is vastgelegd in het Maastrichts Planologisch Erfgoedregime, waarin de kaders worden geboden voor het huidige en toekomstige archeologie- en monumentenbeleid van Maastricht. Het uitgangspunt voor het archeologiebeleid is de toepassing van kwantitatieve normen voor behoud 'in situ' en 'ex situ'.

Binnen het vigerende gemeentelijk beleid ten aanzien van archeologische waarden wordt een indeling in drie zones gehanteerd en gerelateerd hieraan verschillende kwantitatieve ondergrenzen voor behoud *in situ* (conform het Verdrag van Valletta (Malta) en de Wet op de Archeologische Monumentenzorg (Wamz)) en de verplichting voor verkennend, karterend, waarderend en/of preventief archeologisch onderzoek in de vorm van definitieve opgravingen. Specifiek zijn deze kwantitatieve ondergrenzen: (1) zone A – zogenaamde 'zero-tolerance-zone'; (2) zone B – geen archeologisch onderzoek bij ingrepen kleiner dan 250 m²; (3) zone C – geen onderzoek bij ingrepen kleiner dan 2.500 m². Onderzoek naar de Maastrichtse situatie wijst uit dat de toepassing van dergelijke kwantitatieve ondergrenzen voor archeologische verplichtingen ertoe leidt dat slechts 10% van het totaal aantal vergunningen onderzoeksplichtig is en dat dan toch 85% van het te verstoren oppervlak onderzocht wordt. Dit toont aan dat het vigerende gemeentelijke beleid ten aanzien van archeologische waarden weloverwogen tot stand is gekomen, waarbij rekening is gehouden met zowel het wetenschappelijk belang, de maatschappelijke acceptatie als bestuurlijke verantwoordelijkheden in het kader van de omgang met archeologische waarden. Op het bestemmingsplan Tapijnkazerne zijn alleen de regels van zone A van toepassing.

Zone A:

Binnen zone A is preventief archeologisch onderzoek verplicht, indien er graafwerkzaamheden plaatsvinden dieper dan 40 centimeter onder het huidige maaiveld. Binnen deze 'zero-tolerance-zone' zijn alle bodemingrepen onderzoeksplicht. De enig toegestane uitzondering betreft zones binnen het plangebied, waarvoor is vastgesteld dat de

archeologisch waardevolle ondergrond volledig is verstoord bij het in werking treden van het onderhavige bestemmingsplan. Zone A is gelegen binnen een diameter van 50 meter rondom archeologische vindplaatsen, AMK-terreinen van 'zeer hoge archeologische waarde' en historische relictten.

Zone B:

Binnen zone B is preventief archeologisch onderzoek verplicht, indien er graafwerkzaamheden plaatsvinden dieper dan 40 centimeter onder het huidige maaiveld of het moderne oppervlak (dit omvat bijvoorbeeld ook beneden vloeren van nu bestaande kelders en soortgelijke structuren in de ondergrond die op een diepte van minder dan 5 meter onder het huidige maaiveld liggen), en de ingreep gelijk is aan of groter is dan 250 m². Het gebied tussen de eerste en tweede stadsomwalling wordt conform de beleidsnota "Springlevend Verleden" gerekend tot zone B, met uitzondering van de zones binnen een diameter van 50 meter rondom bekende archeologische vindplaatsen, en binnen AMK-terreinen van 'zeer hoge archeologische waarde' en historische relictten. In de praktijk bleek een groot deel van de geplande zone B het regime van zone A van toepassing vanwege de grote hoeveelheid archeologische vindplaatsen en historische relictten. Daarop is het beleid aangepast en is de gehele zone B komen te vervallen en als zone A gekenmerkt.

Zone C:

Binnen zone C is preventief archeologisch onderzoek verplicht, indien er graafwerkzaamheden plaatsvinden dieper dan 40 centimeter onder het huidige maaiveld (dit omvat bijvoorbeeld ook beneden vloeren van nu bestaande kelders en soortgelijke structuren in de ondergrond die op een diepte van minder dan 5 meter onder het huidige maaiveld liggen), en de ingreep gelijk is aan of groter is dan 2.500 m². Zone C betreft gebieden die buiten een straal van 50 meter rond archeologische vindplaatsen vallen, en buiten AMK-terreinen van 'zeer hoge archeologische waarde' en historische relictten.

5 Archeologische waarden

5.1 AMK-terreinen (Archeologische Monumentenkaart)

De Archeologische Monumentenkaart (AMK) is een gedigitaliseerd bestand van alle bekende behoudenswaardige archeologische terreinen. De AMK is door het Rijk opgesteld, in samenwerking met de Provincie Limburg. AMK-terreinen zijn gewaardeerde archeologische vindplaatsen. De terreinen op de AMK zijn slechts gedeeltelijk wettelijk beschermd. De wettelijke bescherming is gebaseerd op de Wet op de Archeologische Monumentenzorg (Wamz) met bijbehorend vergunningstelsel. In het gebied van het bestemmingsplan Tapijnkazerne bevinden zich geen AMK-terreinen met een wettelijke bescherming. Het aanwezige AMK-terrein heeft alleen een planologische bescherming, die in detail is uitgewerkt in het Maastrichts Planologisch Erfgoedregime.

Oude stadskern van Maastricht (AMK nummer 16343)

Op de AMK zijn historische dorpskernen en clusters oude bebouwing als gebieden van hoge archeologische waarde aangegeven. Dit is op grond van het belang van deze locaties, waar de wortels van de huidige dorpen of steden kunnen liggen. De begrenzing van deze kernen is gebaseerd op 19e-eeuwse en vroeg 20e-eeuwse kaarten. Binnen deze contouren kunnen in de bodem resten van vroegmoderne en waarschijnlijk ook van Laat-Middeleeuwse (vanaf circa 1300 AD) bewoning aangetroffen worden. Ook sporen van oudere bewoning kunnen aanwezig zijn. Bedacht dient echter te worden dat de bewoning in de Vroege-, en Midden-Middeleeuwen (tot circa 1300 AD) een meer dynamisch karakter gehad kan hebben en dat de plaats en grens ervan niet perse hoeft samen te vallen met die van de latere bewoning.

Conform de status van oude dorpskernen is ook de gehele Maastrichtse binnenstad en Wyck een AMK-terrein van 'hoge archeologische waarde'. In het historische centrum zijn en kunnen nog vele bewoningssporen worden aangetroffen uit met name de laatste 2.000 jaar, lopende vanaf de Romeinse tijd tot met de Nieuwste tijd.

De plaats waar nu Maastricht ligt was al voor de Romeinse tijd bewoond en is sindsdien continu bewoond gebleven. Merovingisch Maastricht bestond uit enkele kernen,

waarvan de belangrijkste lagen rond het graf van St. Servaas en in en om het laat-Romeinse castellum. Het castellum was na het vertrek van de Romeinen in gebruik gebleven en zelfs na het dichtslippen van de oude gracht nog van een nieuwe grachtengordel voorzien. Ook de Maasbrug bij het castellum bleef in gebruik. Het Romeinse castellum bleef als bisschoppelijke residentie nog tot in de achtste eeuw in gebruik. Buiten het castellum ontstond een woonkern. In de Merovingische periode ontstonden in de omgeving enkele kleine, deels later weer verdwenen, agrarische nederzettingen. Resten hiervan zijn gevonden onder de St.-Anthoniusstraat en ten zuiden van de Grachtstraat. Mogelijk lag ook een kleine nederzetting bij het grafveld in de noordoostelijke hoek van het Vrijthof.

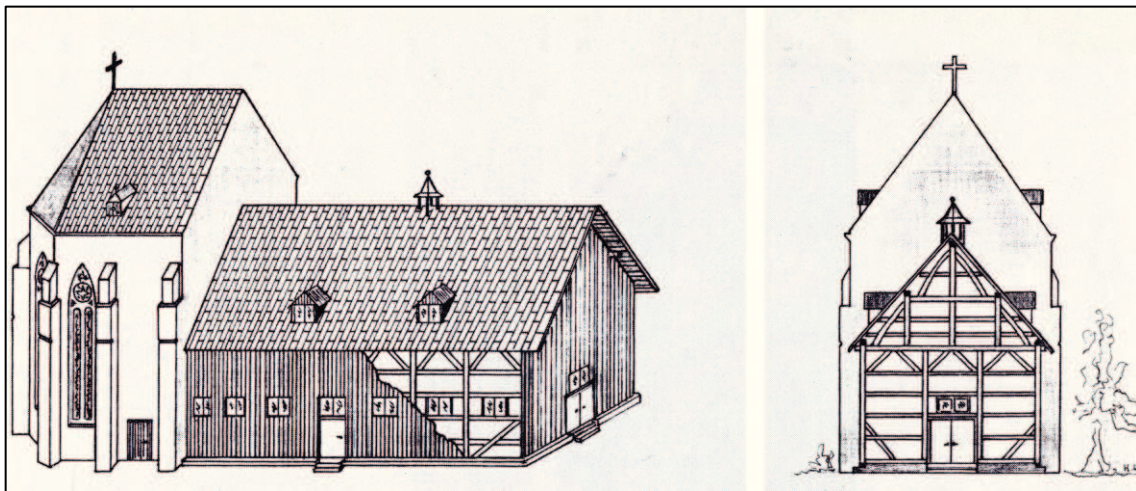
Tenslotte bestond er mogelijk een handelswijk langs de rivier. Maastricht kreeg in 1229 toestemming van de bouw van een sterke ommuring. Mogelijk heeft enkele decennia eerder al korte tijd een omwalling bestaan. In de jaren 1294-1300 werd een nieuwe muur gebouwd, die de intussen ontstane voorsteden binnen de stad trok. Het oudst vermelde verdedigingswerk van Wijk, aan het oostelijke eind van de Maasbrug, was een stenen toren. Deze bestond in 1248, maar werd in 1248 door de Luikenaren afgebroken.

5.2 Historische relict

Historische relict zijn objecten en structuren van vóór 1830 en hun omgeving, zoals kastelen, historische landhuizen, molens, hoeves en kloosters, waarvan op basis van oude kaarten wordt verwacht dat de bodem waardevolle informatie kan herbergen over het nog aanwezige gebouwde monument en/of oudere voorgangers en andere archeologische resten. In deze paragraaf volgt een korte omschrijving van historische relict, die binnen het bestemmingsplangebied liggen of waarvan de 50 meter zone het bestemmingsplangebied raakt. De relict zijn geselecteerd op basis van de lijst van Rijksmonumenten en gemeentelijke monumenten. Basaal kan een onderscheid gemaakt worden tussen kerken en kloosters, watermolens, stadspaleizen en stadsboerderijen. Binnen een straal van 50 meter van de hieronder beschreven historische relict gelden de regels zoals vastgesteld voor zone A.

Klooster van de Nieuwenhof (Rijksmonumentnummer 27757)

Het Nieuwenhofklooster is de opvolger van het begijnenhof dat oorspronkelijk buiten de tweede stadsomwalling lag op de plaats van de voormalige Tapijnkazerne. De begijnen waren alleenstaande vrouwen, die deel uitmaakten van een soort vrije lekgemeenschap binnen de Rooms-katholieke kerk. Anders dan kloosterlingen legden zij geen eeuwige geloften af. De begijnen verlieten het gebied buiten de tweede stadsomwalling vanwege oorlogshandelingen en verwoestingen aan het begin van de 15e eeuw als gevolg van de opstand van de Luikenaren tegen hun bisschop Jan van Beieren, die meerder malen veilig onderdak was geboden door de stad Maastricht. Aan het eind van de 15e eeuw werd begonnen met de bouw van de nu nog bestaande kloosterkerk aan de Zwingelput, waarbij de absis in steen werd opgetrokken en het schip van de kerk waarschijnlijk in vakwerkbouw. In ongeveer dezelfde tijd werden de begijnen door de bisschop van Luik gedwongen om de derde regel van Sint Franciscus aan te nemen, waardoor de vrouwen kloosterzusters werden, namelijk tertiarissen.

Afbeelding 3: reconstructietekeningen van houten kerschip uit 1494 van het klooster van de Nieuwenhof (bron: Offermans 1991; pagina 24).

Vervolgens begon men met de aanleg van het kloostercomplex in 1652 en heeft men het oude houten schip van de kerk tussen 1661 en 1666 vervangen met een stenen bouw. Nadat het klooster in de Franse tijd aan het eind van de 18e eeuw was opgeheven, werd het R.K. Armenhuis, die voornamelijk weeskinderen omvatten, in het kloostercomplex gehuisvest. In deze periode, dat wil zeggen de 19e eeuw, heeft het kloostercomplex een serie verbouwingen ondergaan o.l.v. architect Pierre Cuypers. Deze veranderingen zijn vooral zichtbaar aan de gevels waar vele oorspronkelijke ramen zijn vervangen door 19e-eeuwse halfronde toogvensters. In 1980 werd het weeshuis gesloten, waarna het kloostercomplex onderdeel is geworden van de Universiteit van Maastricht.

Watermolen De Reek (Rijksmonumentnummer 46782)

Op de plek waarop de Jeker vanuit het Aldonhofpark de stad instroomde waren tot in de 19e eeuw vier watermolens en mogelijk in de middeleeuwen zelfs meer. Dit waren oorspronkelijk volmolens, waarmee wollen stoffen tijdens een verviltingsproces tot lakense stof werden veredeld. Tegenwoordig is slechts één molen bewaard gebleven aan de Heksenstraat, die vernoemd is naar de Reek, de Maastrichtse term voor waterpoort. In 1863 was deze molen gekocht door de aardewerfabriek Société Céramique om vernis te malen dat gebruikt werd in de productie van glazuurverven. De vernismolen beleefde tot 1935 in gebruik. Na de Tweede Wereldoorlog had de kunstenaar Charles van Eyck een glasatelier gevestigd in molen De Reek.

Afbeelding 4: Watermolen De Reek (bron: www.wikipedia.org).

Vestingwerken

Tot slot verdienen de tweede stadsomwalling en de vestingwerken, die tussen de 15e en het begin van de 19e eeuw werden aangelegd, enige aandacht. Voor een gedetailleerde beschrijving van de ontwikkeling van de vestingwerken, die vooral zijn aanvang nam vanaf de periode 1632/1644, kan men te rade gaan bij de Visie Vestingwerken van de gemeente Maastricht. Op deze plek zal alleen de archeologische waarde van de vestingwerken benadrukt worden. Ten eerste bestonden de vestingwerken niet alleen uit bovengrondse verdedigingswerken zoals ravelijnen, bastions, lunetten, hoornwerken en halvemanen, maar ook uit een uitgebreid stelsel van ondergrondse gangen (de kazematten), die een uniek monument vormen van de militaire geschiedenis in Nederland. Deze kazematten zijn tegenwoordig nog over een lengte van circa 14 kilometer bewaard gebleven, en zijn gedeeltelijk toegankelijk voor bezoekers. Het meest bekende voorbeeld is de Linie van Du Moulin (de Hoge Fronten) aangelegd tussen 1772 en 1775. Ten tweede is bekend dat bij de afbraak van de stadsomwalling en de vestingwerken na de opheffing van de vestingstatus van Maastricht in 1867 men meestal niet verder ging dan tot de bovenkant van het

toenmalige maaiveld. Hierdoor zijn in veel gevallen de funderingen van de verdedigingswerken goed bewaard gebleven, zoals onder meer bleek bij de opgravingen op het terrein van het Centre Céramique in 1991, waar aan de hand van de overgebleven funderingen, wallen en grachten de volledige plattegrond van de verschillende omwallingen en vestingwerken bestudeerd kon worden [taakgroep Cultureel Erfgoed: WOK-code 5106]. In de nabijheid van het bestemmingsplangebied Tapijnkazerne zijn duidelijke en goed bewaarde resten van verdedigingswerken gevonden. Voorbeelden hiervan zijn de opgravingen van (delen van) het Bastion Nassau-Weilburg aan de Pieterskade, Bastion Wilhelmina bij het Aldenhofpark en de Tongerse Poort [taakgroep Cultureel Erfgoed: WOK-codes 5177, 6038 en 6146]. Omdat de overgeleverde historische bronnen en met name plattegronden vaak zowel onvolledig als onnauwkeurig zijn, speelt archeologisch onderzoek een belangrijke rol in de bestudering van de locatie en ontwikkeling van de verschillende verdedigingswerken, die de stad Maastricht beschermden tijdens de late middeleeuwen en Nieuwe tijd.

Afbeelding 5: foto van opgegraven funderingen van Tongersepoort in 1979 (bron: Panhuysen 1984: pagina 108).

5.3 Archeologisch kader en vindplaatsen

In deze paragraaf wordt een korte beschrijving gegeven van vindplaatsen binnen het gebied van het bestemmingsplan Tapijnkazerne zoals aangegeven op de archeologische waarden-, beheers- en sturingskaart. Vindplaatsen worden vermeld met het Archis II waarnemingsnummer (landelijke database) en/of de WOK-code (dossiers bij Monumenten en Archeologie (Team Ontwerp) van de gemeente Maastricht).

In het bestemmingsplangebied Tapijnkazerne bevindt zich één vindplaats. Omdat het een relatief klein gebied betreft, zijn de archeologische vindplaatsen in de directe omgeving van het plangebied eveneens meegenomen.

Prehistorie

Uit de prehistorie is er in de nabijheid van het plangebied slechts één vondst bekend. Deze vondst betreft een fragment van een armband in lichtgroen glas, die qua vorm aansluit bij exemplaren uit de Late IJzertijd. Mogelijk dateert de armband uit de Romeinse tijd. De vondst is afkomstig uit stortgrond – gestort in Randwyck-Noord – die afkomstig is van de bouw van een collegezaal in 1989 aan de Tongersestraat [WOK-code 6071].

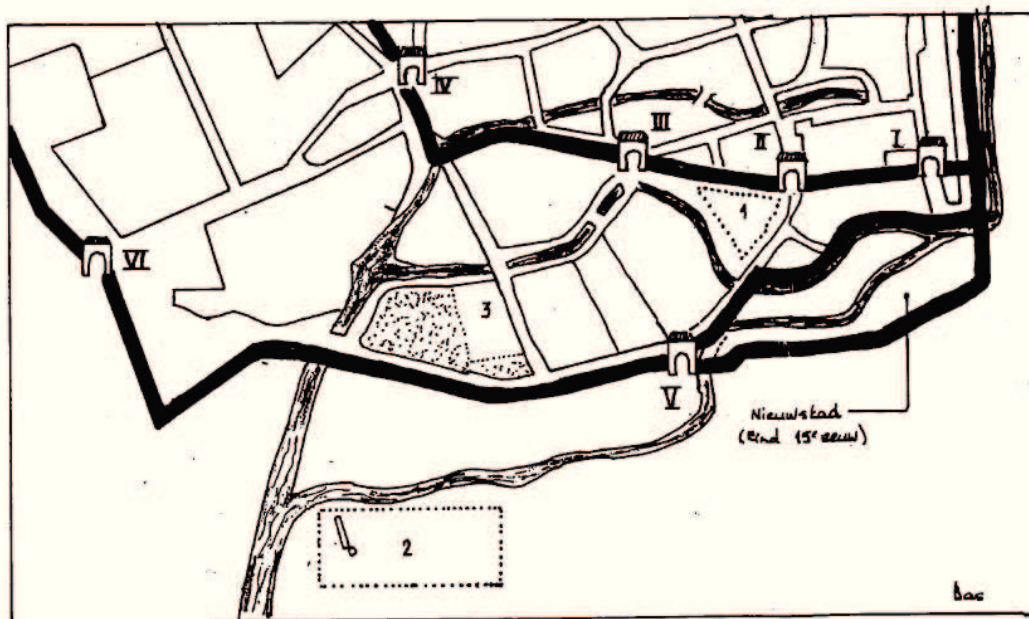
Romeinse tijd

Uit de Romeinse tijd is eveneens één vindplaatsen bekend in de buurt van het plangebied. Op de Tongersestraat 53 (in de directe nabijheid van de locatie van WOK-code 6071) zijn in 1881 bij bouwwerkzaamheden van een nieuw gebouw voor het Jezuïtenklooster circa 40 Romeinse graven ontdekt. Deze graven bestonden uit urnen met een diversiteit aan aardewerkfragmenten. De graven zijn door J. Habets beschreven en gedateerd als Laat-Romeins [WOK-code 2045, 6071; Archis II waarnemingsnummer 45342].

Middeleeuwen

Bij de stortvondsten van de grond uit de Tongersestraat [WOK-code 6071] zijn eveneens vondsten uit de Middeleeuwen aangetroffen. Deze vondsten betroffen onder andere een Byzantijnse bronzen munt: follis van Justinianus I (527-565) en een pelgrimsinsigne. Daarnaast is de bouw van de collegezaal archeologisch begeleid. Bij deze begeleiding zijn slachtafval en een Laat-Middeleeuwse stadsmuur aangetroffen. Ook zijn er funderingsresten uit de 17de eeuw en ophogingslagen uit de 18^e eeuw aangetroffen.

De enige vindplaats binnen het bestemmingsplangebied betreft de vondst van restanten van een begijnhof. In 1867 werden tijdens werkzaamheden aan een inundatiebekken van de vestingwerken funderingen, een mergelstenen put, een kroonlijst van een dak en een gotisch zuiltje met een kapiteel gevonden. Daarnaast werden er mergelstenen en bakstenen aangetroffen. Deze vondsten worden toegeschreven aan het Sint Catharina begijnhof. Dit begijnhof – ook wel de (eerste) Nieuwenhof genoemd – werd rond 1265 gesticht buiten de toenmalige stadsmuren op het grondgebied van de parochie van Sint Pieter. Op 1251 werd besloten om een begijnhof (later bekend als ‘de Aldenhof’) te stichten. Deze was waarschijnlijk gesitueerd tussen het Lang Grachtje en de Kleine Looiersstraat. De begijnhof bleek al snel te klein en in 1264 werd besloten tot de bouw van de nieuwe begijnhof, ‘de Nieuwenhof’. Deze lag op het terrein van de (latere) Tapijnkazerne, direct ten zuiden van de in de 20ste eeuw gedempte Jekerarm. Het terrein van de Nieuwenhof had echter veel te lijden van oorlogsgeweld. In de 15de eeuw werd het begijnhof meermaals verwoest door branden. Op 1 september 1482 werd de Nieuwenhof verlaten. Aan de Zwingelput werd vervolgens een nieuw (tweede) Nieuwenhof gebouwd. Deze Nieuwenhof bestaat nog steeds. Het gebouw veranderde van functie van een klooster (1502) naar een opvanghuis voor arme kinderen en weeskinderen (1797) tot een universiteitsgebouw (1980). In het gebouw aan de Zwingelput 4 is in 1982 een laat-middeleeuwse tegelvloer aangetroffen [WOK-code 5168]. Bij de bouw van een parkeergarage in 1985 aan de Nieuwenhofstraat zijn bij een archeologische opgraving onder meer beerputten (met aardewerkfragmenten) en een oude geul van de Jeker aangetroffen. Het aardewerk dateert uit de Late Middeleeuwen [WOK-code 6067]. Tenslotte is er in 1987 een muur waargenomen op de rechteroever van de Jeker, nabij de Prins Bisschopssingel. Deze muur is mogelijk een restant van de Laat-Middeleeuwse vestingwerken maar kan ook onderdeel zijn van een riool uit de 19de of 20ste eeuw [WOK-code 5127].

POORTEN IN DE EERSTE OMMURING	POORTEN IN DE TWEEDE OMMURING
I. Helpoort	V. Sint-Pieterspoort
II. Minderbroederspoort of Aldenhofspoort	VI. Tongersepoort
III. Looierspoort	1. Het eerste begijnhof (Aldenhof), 1251-ca. 1265
IV. Lenculenpoort.	2. Het tweede begijnhof (de eerste Nieuwenhof), ca. 1265-1482. Ingetekend zijn de restanten, opgegraven in 1867.
	3. Het derde begijnhof (de tweede Nieuwenhof), 1482-1502
	□ De Sint-Catharina Bongart

Afbeelding 6: plattegrond met de Aldenhof en de Nieuwenhoven gesitueerd ten opzichte van de middeleeuwse stad (bron: Roebroeks 1986: 162).

Nieuwe tijd

Tenslotte zijn er nog enkele vindplaatsen uit de Nieuwe tijd bekend in de omgeving van het plangebied. Bij een onderzoek aan de Heksenstraat in 1965 is een variëteit aan glas en aardewerk uit de Nieuwe tijd aangetroffen. De WOK-code betreft een melding van een inventarisatie van het Bonnefantenmuseum [WOK-code 6002]. Daarnaast is er een melding van de vondst van een Keuls steengoed kannetje uit de 17de eeuw, gevonden bij het De Bosquetplein. Ook betreft een inventarisatiemelding [WOK-code 6116].

Bij graafwerkzaamheden in verband met het creëren van een overloopbassin voor de Jeker zijn in 1994 muurresten van bastion Wilhelmina aangetroffen. De muurresten bevonden zich op de hoek Prins Bisschopssingel en Aldenhofpark [WOK-code 6146].

6 Literatuur

Berendsen, H.J.A. 1997. *Landschappelijk Nederland*. Assen: Van Gorcum en Comp. bv.

Berg, M.W. van den 1989. *Geomorfologische kaart van Nederland, schaal 1:50.000, Toelichting op kaartblad Genk-Sittard-Maastricht-Heerlen, 59-60-61-62*. Haarlem en Wageningen: Staring Centrum en Rijks Geologische Dienst.

Berg, M.W. van den 1989. *Geomorfologische kaart van Nederland, schaal 1:50.000. Maasterrassen en Hellingklassen. Genk-Sittard-Maastricht-Heerlen, 59-60-61-62*. Haarlem en Wageningen: Staring Centrum en Rijks Geologische Dienst.

Berg, M.W. van den, en J.A.M. ten Cate 1987. *Geomorfologische kaart van Nederland, schaal 1:50.000. Genk-Sittard-Maastricht-Heerlen, 59-60-61-62*. Haarlem en Wageningen: Staring Centrum en Rijks Geologische Dienst.

Boogard, J. van den en S. Minis 2001. *Monumentengids Maastricht*. Leiden: Primavera Press.

Damoiseaux, J.H. P. Haberts en T.C. Teunissen van Manen 1990. *Bodemkaart van Nederland, schaal 1:50.000*. Wageningen: Stichting voor Bodemkartering (Stiboka).

Felder, W.M. en P.W. Bosch o.l.v. J.H. Bisschops 1984. *Geologische kaart van Zuid-Limburg en omgeving, Pré-Kwartair, schaal 1:50.000*. Haarlem: Rijks Geologische Dienst.

Henrar, T., W. Lem en J. Notermans (red.) 2005. *Geslechte vestingwerken van Maastricht*. Maastricht: Stichting Maastricht Vestingstad.

Hamers, V. en G. Soeters 2008. *Springlevend Verleden. Beleidsnota Cultureel Erfgoed Maastricht 2007-2012*. Maastricht: Gemeente Maastricht.

KNA 3.3: College voor de archeologische kwaliteit. *Kwaliteitsnorm Nederlandse Archeologie, versie 3.3, december 2013*.

Limburgs Geschied- en Oudheidkundig Genootschap. *Publications de la société historique et archéologique dans le Limbourg*. Maastricht. Jaargangen 1954 tot en met 1995.

Morreau, L. J. 1979. *Bolwerk der Nederlanden. De vestingwerken van Maastricht sedert het begin van de 13e eeuw*. Maaslandse monografieën 2. Assen/Maastricht: Van Gorcum.

Morreau, L.J. en J.V.H. Notermans 1998. Maastricht. In: J. Baalbergen, J.P.C.M. van Hoof, T. de Kruijf, J.V.H. Notermans, S.H. Poppema en E.P.M. Ramakers (red.), *Atlas van historische vestingwerken in Nederland. Limburg*: 115-136. Utrecht: Stichting Menno van Coehoorn, Walburg Pers.

Offermans, J.P.L.G. 1991. *De Nieuwenhof (Maastrichts Silhouet 32)*. Maastricht: Stichting Historische Reeks Maastricht.

Panhuysen, T.A.S.M. 1984. *Maastricht staat op zijn verleden*. Maastricht: Stichting Historische Reeks Maastricht.

Panhuysen, T.A.S.M. 1996. *Romeins Maastricht en zijn beelden*. Maastricht en Assen: Bonnefantemuseum en Van Gorcum.

Peeters, J. (red.). *Beleidskaart Archeologie – Toelichting*. Maastricht, december 2008.

Habets, J., 1867: Variétés, nouvelles, etc., in: *Publications de la Société Historique et Archéologique dans le Limbourg* deel 4, p. 481.

Quadflieg, B.I. en C.A. Visser (red.) 2008. Wetenschappelijk kader voor het archeologische onderzoek in het A2-project, gemeenten Maastricht en Meerssen. *Vestigia-rapport V410*. Amersfoort: Vestigia bv.

Ramakers, E. 2005. *Historische atlas van Maastricht. 2000 jaar aan Maas en Jeker*. Maastricht: SUN/Regionaal Historisch Centrum Limburg.

Res Nova, 2005: *Een kazerne als buitenplaats. Waardestellend onderzoek Tapijnkazerne te Maastricht*, Horn.

Roebroeks, F.H.M., 1986: Van Aldenhof tot Sint-Catherina Bongart, bijdrage tot de geschiedenis van een Maastrichts Begijnhof, in: *Munsters in de Maasgouw. Archeologie en kerkgeschiedenis in Limburg. Bundel aangeboden aan Pater A.J. Munsters M.S.C. bij zijn tachtigste verjaardag*, Maastricht (Werken uitgegeven door Limburgs Geschied- en Oudheidkundig Genootschap deel 9), p. 158-173.

Steur, G.G.L. en W. Heijink (red.) 1991 (4^e Uitgave). *Bodemkaart van Nederland, schaal 1:50.000. Algemene begrippen en indelingen*. Wageningen: Stichting voor Bodemkartering (Stiboka).

Ubachs, P.J.H. en I.M.H. Evers 2005. *Historische Encyclopedie Maastricht*. Zutphen: Uitgeversmaatschappij Walburg Pers.

Vleeshouwer, J.J. en J.H. Damoiseaux 1990. *Bodemkaart van Nederland, schaal 1:50.000. Toelichting bij kaartblad 61-62 West en Oost Maastricht-Heerlen*. Wageningen: Stichting voor Bodemkartering (Stiboka).

Geraadpleegde websites:

<http://archis2.archis.nl>

<http://www.kerkgebouwen-in-limburg.nl>

<http://monumentenregister.cultureelerfgoed.nl>

<http://www.maastrichtaktueel.nl>

[http://nl.wikipedia.org/wiki/De_Reek_\(waterpoort\)](http://nl.wikipedia.org/wiki/De_Reek_(waterpoort))

7 Lijst van afbeeldingen en foto's

Afbeeldingen en foto's:	Pagina:
Afbeelding 1: afbakening onderzoeksgebied (paarse cirkel);het plangebied is met een stippellijn aangegeven.	6
Afbeelding 2: uitsnede van Geomorfologische kaart van Nederland met Maasterrassen (Bron: Berg 1989).	9
Afbeelding 3: reconstructietekeningen van houten kerkschip uit 1494 van het klooster van de Nieuwenhof (bron: Offermans 1991; pagina 24).	17
Afbeelding 4: Watermolen De Reek (bron: www.wikipedia.org).	18
Afbeelding 5: foto van opgegraven funderingen van Tongersepoort in 1979 (bron: Panhuysen 1984: pagina 108).	19
Afbeelding 6: plattegrond met de Aldenhof en de Nieuwenhoven gesitueerd ten opzichte van de middeleeuwse stad (bron: Roebroeks 1986: 162).	22

Bijlage 1

Catalogus van archeologische vindplaatsen

In de catalogus zijn zowel de archeologische vindplaatsen uit het Maastrichts Gemeentelijk Archief (taakgroep Cultureel Erfgoed; WOK-codes) als uit de landelijke database Archis II opgenomen (Archis II waarnemingsnummers). Voor het gebied binnen een straal van 50 meter van archeologische vindplaatsen gelden de regels zoals vastgesteld voor zone A. Binnen het bestemmingsplangebied is één archeologische vindplaats bekend (Sint Catharina begijnhof). Daarnaast zijn vindplaatsen uit de directe omgeving meegenomen in de inventarisatie.

Archeologische vindplaatsen in het Maastrichts Gemeentelijk Archief (taakgroep Cultureel Erfgoed; WOK-codes)

WOK-code: -
Dossiernr.: -
Projectcode: -
Archis II waarnemingsnr.: -
Toponiem: Sint Catharina begijnhof / (Eerste) Nieuwenhof
Coördinaten: 176.032/317.054
Jaar melding: 1867
Verwerving: Bouwwerkzaamheden
Complex: Begijnhof
Vondsten: Funderingen; mergelstenen put; kroonlijst van dak; gotische zuil met kapiteel; muurresten
Beginndatering: Late Middeleeuwen **Einddatering:** Late Middeleeuwen

WOK-code: 2045
Dossiernr.: 96
Projectcode: -
Archis II waarnemingsnr.: 45342
Toponiem: Tongersestraat 53
Coördinaten: 175.955/317.290
Jaar melding: 1881
Verwerving: Bouwwerkzaamheden
Complex: Romeins grafveld
Vondsten: Romeinse graven (urnen), aardewerk
Beginndatering: Romeinse tijd **Einddatering:** Romeinse tijd

.....

WOK-code: 5127
Dossiernr.: C1000
Projectcode: -
Archis II waarnemingsnr.: -
Toponiem: Rechter Jekeroever, Prins Bisschopsingel
Coördinaten: 175.853/317.019
Jaar melding: 1987
Verwerving: Waarneming
Complex: Onbekend
Vondsten: Muurwerk van riool (Nieuwe tijd) of vestingwerken
Beginndatering: Late Middeleeuwen **Eindndatering:** Nieuwe tijd

.....

.....

WOK-code: 5168
Dossiernr.: 1000
Projectcode: -
Archis II waarnemingsnr.: -
Toponiem: Zwingelput 4
Coördinaten: 176.251/317.234
Jaar melding: 1982
Verwerving: Waarneming
Complex: Onbekend
Vondsten: Laat-middeleeuwse tegelvloer
Beginndatering: Late Middeleeuwen **Eindndatering:** Late Middeleeuwen

.....

.....

WOK-code: 6002
Dossiernr.: 129
Projectcode: -
Archis II waarnemingsnr.: -
Toponiem: Heksenstraat
Coördinaten: 176.160/317.220
Jaar melding: 1968
Verwerving: Onbekend
Complex: Onbekend
Vondsten: Variëteit aan glas en aardewerk uit de Nieuwe tijd
Beginndatering: Nieuwe tijd **Eindndatering:** Nieuwe tijd

.....

.....

WOK-code: 6067
Dossiernr.: 260
Projectcode: 1985.MANW.1
Archis II waarnemingsnr.: -
Toponiem: Nieuwenhofstraat; parkeergarage
Coördinaten: 176.317/317.247
Jaar melding: 1985
Verwerving: Opgraving
Complex: Onbekend
Vondsten: Oude geul van de Jeker; muurwerk; put; kelder; aardewerk (Late Middeleeuwen en Nieuwe tijd)
Beginndatering: Late Middeleeuwen **Eindndatering:** Nieuwe tijd

.....

.....

WOK-code: 6071
Dossiernr.: 278
Projectcode: 1989.MATO.53
Archis II waarnemingsnr.: 45342
Toponiem: Tongersestraat
Coördinaten: 175.975/317.293
Jaar melding: 1989
Verwerving: Archeologische begeleiding
Complex: Stadsmuur
Vondsten: Laat-middeleeuwse stadsmuur; ophogingslagen (18^e eeuw); funderingsresten (17^e eeuw); slachtafval; stortvondsten van grond van deze locatie, gedaan in Randwyck-Noord: glazen armband (IJzertijd); lakenloodje; broche; pelgrimsinsigne; byzantijnse bronzen follis van Justinianus I (527-565)
Beginndatering: IJzertijd **Eindndatering:** Nieuwe tijd

.....

.....

WOK-code: 6116
Dossiernr.: 1001A
Projectcode: -
Archis II waarnemingsnr.: -
Toponiem: De Bosquetplein
Coördinaten: 176.205 /317.270
Jaar melding: 1931
Verwerving: Losse vondst
Complex: Onbekend
Vondsten: Keuls steengoed kannetje (17^e eeuw)
Beginndatering: Nieuwe tijd **Eindndatering:** Nieuwe tijd

.....

.....

WOK-code: 6146
Dossiernr.: 298
Projectcode: 1994.MAAL.R
Archis II waarnemingsnr.: -
Toponiem: Aldenhofpark
Coördinaten: 175.863 / 317.089
Jaar melding: 1994
Verwerving: Waarneming, graafwerkzaamheden
Complex: Vestingwerken
Vondsten: Muurwerk van bastion Wilhelmina
Begindatering: Nieuwe tijd **Einddatering:** Nieuwe tijd

.....

Archeologische vindplaatsen in de landelijke database (Archis II waarnemingsnummers)

.....

Archis II waarnemingsnr.: 45342
Toponiem: Tongersestraat; Jezuïetenklooster
Coördinaten: 175.980 / 317.280
Jaar melding: 1881
Verwerving: Niet archeologisch: graafwerk
Complex: grafveld, onbepaald
Vondsten: Groot aantal Laat-Romeinse graven
Begindatering: Romeinse tijd **Einddatering:** Romeinse tijd

.....

Bijlage 2

Archeologische waardenkaart

Archeologische beheer- en sturingskaart

LEGENDA

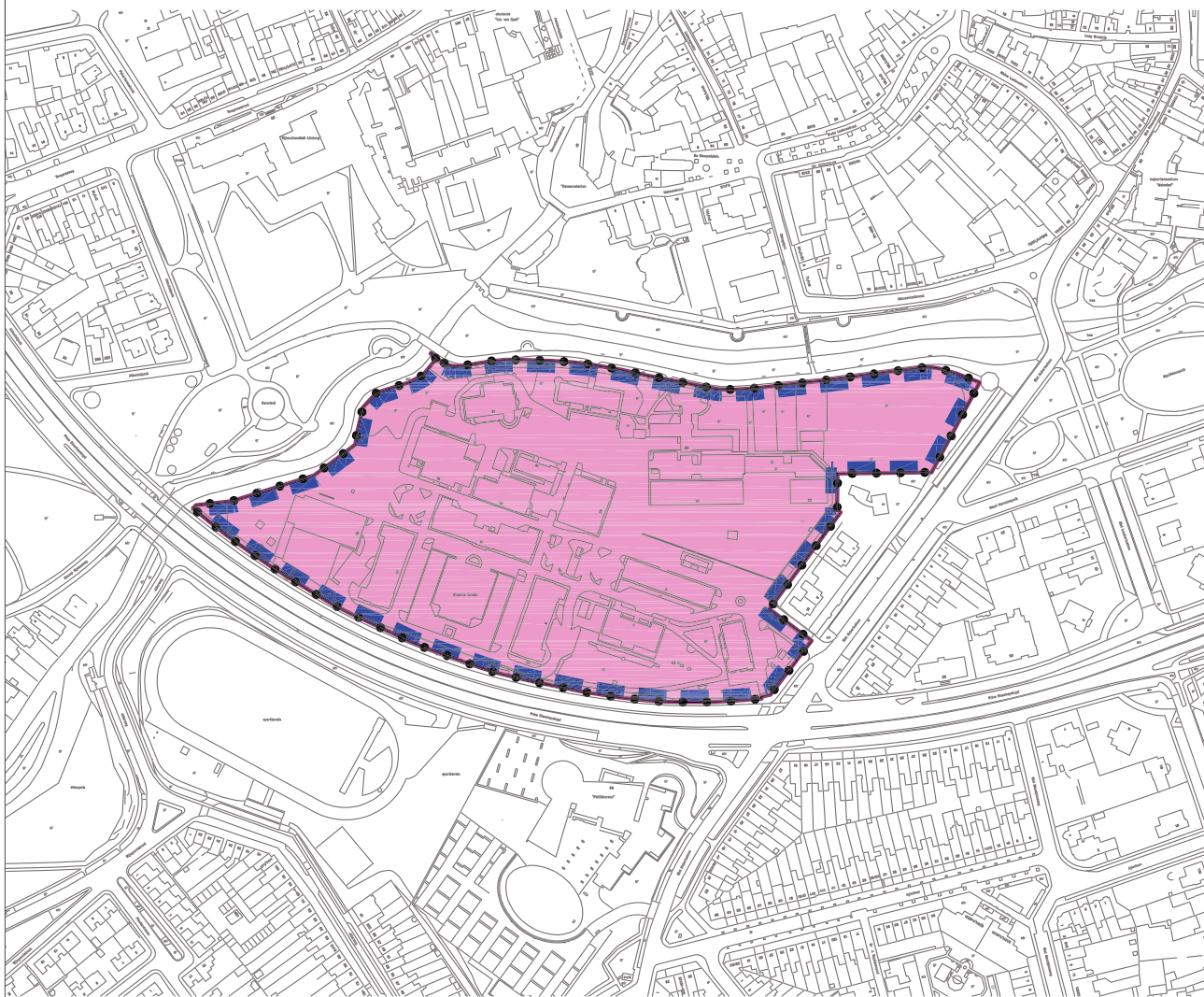
- GRENS PLANGEBIED
- GEMEENTE C.Q. RIJKSGRENS
- TOPOGRAFIE
- HISTORISCHE RELICTEN (VAN VÓÓR 1830)
- AMK TERREINEN
- TERREIN VAN HOGE ARCHEOLOGISCHE WAARDE (INCL. OUDE KERNEN)
- 5116
31519 ARCHIS II WAARNEMINGSNUMMERS OF 4-CIJFERIGE WOK-CODE
- B BEGIJNHOF

vandewall
planologisch advies

*** aan de opgegeven maatvoering kunnen geen rechten worden ontleend ***

 Gemeente Maastricht	Archeologische Waardenkaart		par.	datum
	Tapijnkazerne			okt. 2014
sector	team	schaal	IMRO-idx	
Ruimte	Ontwerp	1:2.500		

LEGENDA

GRENS PLANGEBIED

WAARDE - MAASTRICHTS ERFGOED

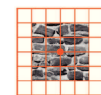
SPECIEKE VORM VAN WAARDE - ARCHEOLOGISCHE ZONE A

ARCHEOLOGISCHE VINDPLAATSEN + 50MTR ZONE

AMK- TERREIN VAN ARCHEOLOGISCHE WAARDE EN
HOGE ARCHEOLOGISCHE WAARDE /
VERMOEDELIJK TRACÉ ROMEINSE WEG +
HISTORISCHE RELICTEN + 50MTR ZONE

vandewall
planologisch advies

*** aan de opgegeven maatvoering kunnen geen rechten worden ontleend ***

Archeologische
Beheer en sturingskaart

Tapijnkazerne

par.	datum
	okt. 2014

sector Ruimte	team Ontwerp	schaal 1:2.500	IMRO-idn
------------------	-----------------	-------------------	----------